

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, συνακολούθως, να υποχρεώσει το EUIPO να καταχωρίσει το υπ' αριθ. 11957685 σήμα για το σύνολο των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, υπό την επιφύλαξη εκείνων για τα οποία έχει χωρήσει ήδη καταχώριση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση της 6ης Απριλίου 2016 είναι εξ υπαρχής πλημμελής λόγω της ελλιπούς εξετάσεως των αποδεικτικών στοιχείων, πρωτίστως δε λόγω της πρόχειρης αξιολογήσεως των σημάτων από πλευράς της συγχύσεως σε σχέση με τη γνώση της ιταλικής γλώσσας στην οποία το EUIPO φαίνεται να αναφέρεται.

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2016 — Trane κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-343/16)

(2016/C 296/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trane (Zaventem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: H. Gilliams και J. Bocken, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που συνίσταται στην απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) το οποίο εφαρμόζεται από το Βασίλειο του Βελγίου·
- επικουρικός, να ακυρώσει τα άρθρα 2-4 της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- σε κάθε περίπτωση, να ακυρώσει τα άρθρα 2-4 της αποφάσεως αυτής, καθόσον τα άρθρα αυτά α) επιβάλλουν ανάκτηση από οντότητες διαφορετικές από τις οντότητες υπέρ των οποίων εξεδόθησαν «προκριματικές φορολογικές αποφάσεις για τα πλεονάζοντα κέρδη» όπως προσδιορίζονται στην ως άνω απόφαση και β) επιβάλλουν την ανάκτηση ποσού ίσου με τον φόρο που εξοικονόμησε ο λήπτης, χωρίς να επιτρέπουν στο Βέλγιο να λάβει υπόψη την προς τα άνω αναπροσαρμογή του φόρου στην οποία έχουν προβεί φορολογικές αρχές τρίτου κράτους·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατάχρηση εξουσίας και ελλιπής αιτιολογία, καθόσον με την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που συνίσταται στην απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), το οποίο εφαρμόζεται από το Βασίλειο του Βελγίου, θεωρείται ότι υφίσταται καθεστώς ενισχύσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση χαρακτηρίζει το φερόμενο καθεστώς ως μέτρο επιλεκτικού χαρακτήρα.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δέχεται ότι το φερόμενο καθεστώς συνεπάγεται οφέλη.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, παραβίαση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατάχρηση εξουσίας και ελλιπής αιτιολογία, καθόσον με την προσβαλλόμενη απόφαση διατάσσεται το Βέλγιο να ανακτήσει την ενίσχυση.

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2016 — Inox Mare κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-347/16)

(2016/C 296/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Inox Mare Srl (Ρίμινι, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Holzeisen, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής REM 02/14 — C (2015) 9672 τελικό, της 6ης Ιανουαρίου 2016, με την οποία διαπιστώνεται ότι η επιστροφή των εισαγωγικών δασμών δεν δικαιολογείται σε συγκεκριμένη περίπτωση [Commission decision of 6.1.2016 finding that repayment of import duties is not justified in a particular case, REM 02/14 — C (2015) 9672 final], και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη με την παρούσα προσφυγή απόφαση αποτελεί συνέχεια της αποφάσεως την οποία αφορά η υπόθεση T-289/16, Inox Mare κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως απορρέουσα από σοβαρές παρατυπίες της συναφούς έρευνας που διεξήγαγε η OLAF, η οποία ολοκληρώθηκε με την προσβαλλόμενη στο πλαίσιο της προμνησθείσας υποθέσεως T-289/16 τελική έκθεση.

Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη πράξη ενέχει τις ακόλουθες πλημμέλειες:

- Παραβίαση και εσφαλμένη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας περί του δασμού αντιντάμπινγκ.
- Παραβίαση και εσφαλμένη εφαρμογή της νομοθεσίας, τόσο της Ένωσης όσο και των Φιλιππίνων, περί της υποχρεώσεως που η τελωνειακή αρχή των Φιλιππίνων υπέχει για έλεγχο της πιστοποιούμενης από την ίδια προελεύσεως των εμπορευμάτων.
- Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE 1992, L 302, σ. 1).

Η προσφεύγουσα ζητεί, ως εκ τούτου, την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως λόγω παραβιάσεως των Συνθηκών και παραβάσεως των κανόνων περί εφαρμογής τους, καθώς και λόγω παραβιάσεως του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, λόγω παραβάσεως του άρθρου 41 αυτού.
